

Nr. 14

7. júlí 2013

73. árg.

Vit síggjast í kirkjuni sunnudagin

*“Eg gleðist, tá ið tey siga við meg: “Vit fara í Harrans hús.”
Sálmur 122,1.*

Hvørja orsök hevur tú fyri ikki at fara í kirkju? Sápa er ein mynd upp á Guds orð. Jesus sigur: ”Tit eru longu reinir av tí orði, sum eg havi talað til tykkara.” Jóh. 15,3. Les hetta litla pettið við yvirskriftini “Tíggju orsakir til, at eg ongantið vaski mær!”, áðrenn tú svarar. 1) Sum barn varð eg tvingað at vaska mær. 2) Menniskju, sum vaska sær, eru hyklarar - tey halda, at tey eru reinari enn øll onnur. 3) Tað eru so nógvar ymiskar sápur. Eg fái ikki skil á, hvør ið er best fyri meg. 4) Eg plagdi at vaska mær; men eg keddi meg, og so gavst eg við tí. 5) Eg vaski mær bara við serstøk høvi, sum til dømis á jólum og páskum. 6) Eingin av vinum mínum vaskar sær. 7) Eg fari at vaska mær, tá ið eg verði eldri og meira skitin. 8) Eg havi ikki stundir at vaska mær. 9) Baðirúmið er ongantið nóg heitt um veturin ella nóg kalt um summarið. 10) Menniskju, sum gera sápu, eru bara úti eftir pengum!

Ljóðar hatta kent? Paulus skrivar um kirkjuna: “... limirnir skulu hava somu umsorgan hvør fyri øðrum ... Men tit eru likam Krists og limir ein og hvør fyri seg.” 1. Kor. 12,25-27. Tú ert ein partur av Kristi likami, kirkjuni, so tú eigur at vera har! Watchman Nee sigur: “Eg kann ikki tæna Harranum einsamallur, og hann fer ikki at spara meg fyri nakra pínu, fyrr enn eg havi lært tað. Hann fær ting at steðga. Hann loyvir, at hurðar verða latnar aftur fyri mær. Hann letur meg kenna, hvussu tað merkist at banka høvdið inn í múrin, til eg skilji, at tað er neyðugt, at eg standi saman við likami hansara, kirkjuni, eins væl og við Harranum sjálvum.”

Í húsi Harrans verður tú lærdur upp í sannleikum, tú ikki hoyrir aðrar staðir. Har fært tú eina andaliga familju at hoyra saman

við, eina trúgv at liva eftir og ein miðdepil, sum beinir eygu tíni tann vegin, har tey skulu vera - vend móti Kristusi! Latið okkum síggjast í kirkjuni sunnudagin!

“... et Ord til Dagen”
Effie Campbell umsetti.

91. sálmur

Thurman Scrivner

Undir 2. veraldarbardaga vóru nógvar herdeildir úr USA, sum bardust móti týskarum og japanarum. Nógvar av hesum herdeildum mistu upp til 90% av monnum sínum. Men ein lítil herdeild, sum kom úr einum ávísum býi í Texas, kom aftur í øllum góðum. Eingin teirra hevði fingið so mikið sum eina skeinu, og tað var heilt ótrúligt og sjáldsamt. Herdeildin taldi 40 mans, og teir vóru allir trúgvandi. Áðrenn teir fóru, fingi teir tey trúgvandi at lova, at tey skuldu lesa 91. sálm uppi yvir herdeildini hvønn dag. Myndir vórðu tiknar av hermonnunum og slignar upp á býráðsveggin. Hvønn dag var tað ið hvussu so er ein, sum fór yvir og las henda sálmin uppi yvir teimum.

91. sálmur er ein undurfullur sálmur, og øll hasi lyftini eru eisini tíni, um tú ert trúgvandi og ert Gudi lýðin.

Versini 5, 6 og 7 ljóða so: “Ei skalt tú ræðast ræðslur á nátt, ella ørv, ið flýgur á degi, ei sótt, ið seg snikir í myrkri, ella sjúku, ið herjar um middagsleitið (heldur ikki svínakrímið!). Um so túsund falla tær við lið, og tíggju ferðir túsund við høggru hond tína, teg tað tó einki skal saka, hans trúfesti er vernd og verja.”

Eg veit um fólk, sum lesa henda sálm hvørt kvøld, áðrenn tey leggja seg. Kanska skuldi tú gjørt so við? Hann hevur bert 16 vers.

Einglum sínum boð hann gevur

Heldur tú, at Harrin sendir einglar at hjálpa børnum sínum? Ja, so sanniliga. Hví biður tú hann ikki oftari senda tær einglar til hjálpar?

Ein ung genta í Dallas var eitt kvøldið á heimveg. Tað var seint eitt summarkvøld og næstan myrkt. Hon kundi ganga eftir høvuðsvegnum ella taka eina gøtu, sum førði beint ígjøgnum; men har var nógv myrkari, tí har vuku trø við báðar vegjaðararnar. Hon hevði ongan hug at fara alla leiðina eftir høvuðsvegnum. Hetta var ein kristin genta, so hon bað til Guds og segði: “Harri, eg fari eftir hesari tvørgøtuni; men eg vil, at tú skalt verja meg, lat einki henda mær, í Jesu navni, amen.”

Tá ið hon hevði gingið hálva leið, sá hon ein mann standa har. Hon gjørdist bangin; men hon helt á at ganga. Hann bara hugdi at henni. Hon kom til hús, og alt var í lagi.

Morgunin eftir, tá ið hon fekk tíðindablaðið, sá hon, at 20 min. eftir, at hon hevði gingið eftir gøtuni, kom ein onnur genta somu leið. Hon varð neyðtikin og dripin. Løgreglan heitti á fólk, sum vistu um okkurt, at mæta upp á løgreglustøðini. Hon fór oman. Teir høvdu longu tikið fyra menn, sum vóru sæddir har á økinum tað kvøldið. Løgreglan bað hana peika á tann mannin, sum hon hevði sæð. Hon peikaði og segði: “Hatta er maðurin! Eg sá hann standa akkurát har, sum handa gentan varð dripin í gjárkvøldið.”

Maðurin játtaði seg sekan og segði: “Ja, tað var eg, sum gjørdi tað.”

So setti hon honum ein spurning: “Tá ið eg gekk ígjøgnum har, hví gjørdi tú teg ikki inn á meg?”

“Ert tú ør, kona?” segði hann.

“Hví sigur tú so?” spurdi hon.

“Tað vóru tveir menn, sum vóru 6 fótur høgir, sumingu beint aftan fyri teg.”

Hon visti ikki, at teir vóru har; men hon hevði biðið Faðirin verja seg í Jesu navni, meðan hon gekk hasa leiðina. Heldur tú, at Gud lurtar, tá ið børn hansara biðja? Ja, sanniliga, prísaður veri Gud. Kongurinn lurtar, og hann sendir einglar sínar at verja okkum. Tað einasta, ið tær nýtist at gera, um tú gongur í lýdni eftir orði hansara, er at biðja.

Í Sálmi 91,10-11 stendur: “Einki ilt tær henda skal, eingin ólukka nærkast tínum tjaldi. Tí einglum sínum boð hann gevur **teg at varða á øllum tínum leiðum.**” Einglar eru har at hjálpa okkum, og dagar koma, tá ið tær tørvar teir, tí er tað gott hjá tær at vita, at tú kanst fáa hjálp. Hvør er treytin? Svarið finnur tú í 1. og 2. versum í Sálmi 91: “Tann, ið situr í lívd hins Hægsta og **býr í skugga hins Alvalda**, sum sigur við Harran: “Skjól mítt, Borg mín, Gud mín, Sum eg líti ál” (V.D. ums.) Hvat merkir tað, at búgva í skugga hins Alvalda? Tað merkir, at tú hevur dagligt samband við Gud gjøgnum bíbliulestur og bøn, tá líka sum býrt tú í skugga hins Alvalda.

Undir vernd hin hægsta

Tað 9. versioð í Sálmi 91 sigur: “Tí Harrin høli títt er, hjá hinum hægsta søkti tú skjól.”

Ein ungur maður sat fangi í einari týningarlegu hjá týskarum. Hetta var ein jødiskur drongur, og ætlanin var, at hann skuldi

doyggja har í týningarleguni. Hesar týningarlegur vóru ræðuligar. Hitler drap 6 mill. jødar í hesum legum.

Onkur gav hesum unglinga eitt ark, har tey høvdu skrivað Sálml 91 á. Hann las 91. sálml. So segði hann: “Harri, eg vil ikki doyggja í hesi fangaleguni. Eg ynski at tæna tær; men eg kann ikki tilbiðja teg, um eg eri deyður. Harri, eg biði teg hjálpa mær.”

Sigur Harrin ikki: “Kalla á meg á neyðar degi, eg skal bjarga tær.” (Sálmlur 50,15) Tá ið hann hevði biðið, hoyrði hann eina rødd, sum segði: “Gakk yvir til vaktarmannin og sig honum, at tú ert undir vernd hins hægsta.”

Hesin ungi drongurin aktaði. Hann gekk yvir til tað fyrst portrið. Vaktarmaðurin tók byrsuna fram og spurdi: “Hvagar ætlar tú tær?”

Drongurin lyfti armin frameftir og segði: “Eg eri undir vernd hin hægsta.”

Hermaðurin tók byrsuna niður, smekkaði hælirnar saman og segði: “Heil Hitler.”

Drongurin gekk fram við honum. So kom hann til teir næstu vaktarmenninar. Teir peikaðu við byrsunum ímóti honum og søgdu: “Hvagar ætlar tú tær?”

Hann svaraði: “Eg eri undir vernd hins hægsta.”

Allir vaktarmenninir tóku byrsurnar niður og heilsaðu honum við: “Heil Hitler.”

So setti drongurin kós beint móti útportrinum. Tá ið hann kom hagar, stóðu seks vaktarmenn har. “Hvagar ætlar tú tær?” róptu teir.

Enn einaferð rætti drongurin armin fram og segði: “Eg eri undir vernd hins hægsta!” Allir smekkaðu hælirnar saman, rættu armin fram og heilsaðu: “Heil Hitler.”

Hesin jødrongurin gekk beint út úr leguni og út í frælsið. Hugsar tær, somu móguleikar vóru atkomiligir hjá øllum fangunum í leguni, og somu móguleikar eru tøkir hjá øllum, sum lesa hetta stykkið. Setir tú Gud fyrst og gert hann til skjól og bústað tín og lesur Sálml 91 hvønn dag, so verður hann tín vernd. Statt fast á hesum lyftunum.

Effie Campbell umsetti.

“... sum vit fyrigeva skuldarum okkara.” Matt. 6,12. Hetta er djarvasta bønin í Faðirvár. Hon beinir burtur rættin hjá okkum at hevna og at kenna okkum firtin, ja, enntá at tosa við onnur um støðuna.

e.c. ums.